

E. Laulud heinatöödel.

1. HEINA-AEG.

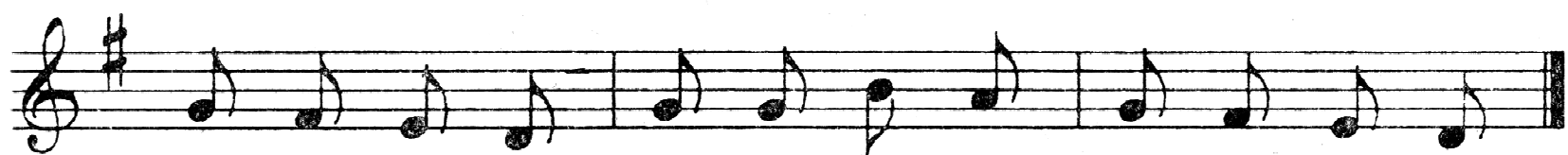
Paistu.

1-4. I - lus om mõt - san e - lä - de,

val - ge om väl' - lä vaa - te. Li - gi tu - leb

lil - li ai - su, ma - nu tu - leb mar - ja ai - su.

Ilus om mõtsan eläde,
valge om vällä vaate.
Ligi tuleb lilli-aisu,
manu tuleb marja-aisu,
5 müüda maada mündi-aisu;
puna paistab puie pääle,
ilu einakaari pääle.

Heina-aja laul.

Laulnud Ell Melts, 57 a. vana, Paistu kihelkonnas, Aidu vallas 1906. aastal. Üles kirjutanud J. Aavik ja J. Sakkeus (EÜS III 226 (12) ja 283 (21))

2. KUHJALOOJA.

Rõngu.

Ainale kullale!

Läämi laande kuhja luuma,
ainale kullale!

Päiv rõkkab palavaste,
õhtu taivan pilvi nätä —
vihm vast nakab sadama —
5 vanemb juba tūmistāb.

Tule, tule, tuulekōne,
vii ārä vihma-uugu!
Vii vihma Virumaale,
aja uugu Arjumaale —
10 Virumaal vili kuivab,
Arjumaal ain nārbib!

Jāā meile, päevākōne,
meie ainu kuivatama,
et saas kuhja valmis luvva!
15 Kuhja tiimi kukukōse,
rua rootsi neitsikese,
alla pane aavaossa,
pāāle pane pihleossa —
aina lää muidu mustas.

Üles kirjutanud P. Kurg Rõngu kihelkonnast, Aakre vallast, Pühaste külast 1914. aastal (EÜS XI 199 (13) ja II 29 (8)).

3. HALB HEIN.

Äksi.

MM ♩ = 160

re 1-3. Vi - kat nii - dab, ma vi - lis - tan,
 ei - na - le, — ei - na - le Ui - du - tui - du
 tur - ba - ei - na, u - ba - leht o - li õr - na ei - na.

Vikat niidab, ma vilistan,
 einale, einale.

Uidu-tuidu turba-eina,
 ubaleht oli õrna eina,
 niitsin viie vikatiga,
 5 saod aasin saja rihaga.
 Viisi-kuusi kuhjakesta —
 kuhjad paistsid Kuremaale,
 saod küll paistsid Saksamaale —
 ei neid söönud äia ärjad,
 10 äia ärjad, ämma lehmad,
 mesimarja memme lehmad.

Laulnud T a a v e t A n s i p, 86 a. vana, Ä k s i kihelkonnas, Elistvere vallas, Övanurme külas 1930. aastal. Üles kirjutanud K. Leichter ja R. Viidebaum (ERA III 6, 88 (11) ja II 29, 319 (15) < ERA, Fon. 317-d).

4. SÖÖMAD SÖÖDUD.

Lääne-Nigula.

1-4. Söömadsöödud, joomad joodud, laulud al-les lau-le-ma-ta,
 pe-re-eit on tä-na-ma-ta, pe-re-taat on tä-na-ma-ta.

Söömad söödud, joomad joodud,
 laulud alles laulemata,
 pereeit on tänamata,
 peretaat on tänamata,
 5 minu kääst on küsimata:
 „Kas sina mõistad põldu kända
 või kas oskad eina niita,
 kaared kullast keerutada,
 kas lööd sisse sinililled
 10 või lööd ulka ubalehed?”

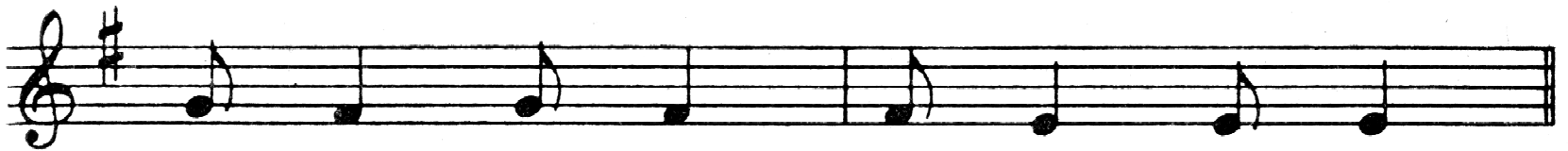
Laulnud Anna Kurisman, 70 a. vana, Lääne-Nigula kihelkonnas, Oru vallas, Kapra külas 1921. aastal. Üles kirjutanud C. Kreek (ERA III 4, 177 (11) ja II 30, 377/9 (13)).

5. VÕTA NAINE TÖÖLT!

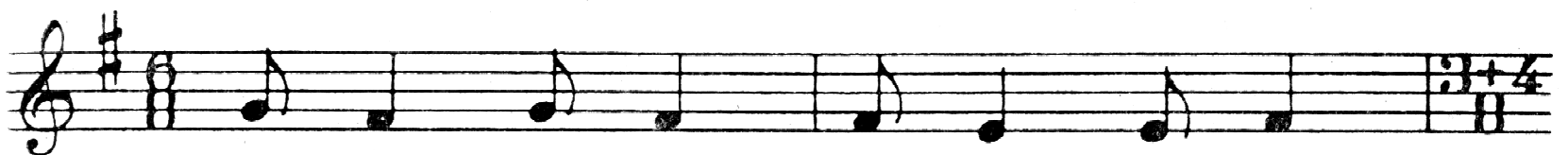
Kodavere.

1-2. Tu - le, uu - gu, võ - ta luu - gu,

tu - le, kas - se, kas - sa ei - na!

5-6. Va - hi nais - ta vaa - lu piäl - tä,

re - hä - var - sil - ta va - la - ta!

Looviis.

Tule, uugu, võta luugu,
 tule, kasse, kassa eina!

Veli ellä, veljekene,
 sihi naista sirbi piältä,
 5 vahi naista vaalu piältä,
 rehävarsilta valata,
 kas on nirgil niitemaie,
 kerges kokko keerämaie!

Laulnud Kadri Ots, 84 a. vana, Kodavere kihelkonnas, Alatskivi vallas, Naelavere külas 1905. aastal. Üles kirjutanud A. Liiv ja J. Raja (EÜS II 291 (80) ja 386/7 (117)).

Märkus. Viisi rütmiline variatsioon 6. värsis on esitatud valimiku koostaja poolt.

СЕНОКОСНЫЕ ПЕСНИ.

1. Сенокос. Хорошо в лесу на сенокосе. Здесь слышен запах цветов и ягод.
2. Скирдовальщик. В песне выражается пожелание, чтобы ветер унес дождь на чужбину и чтобы солнце высушило скошенную траву. Дается обещание сложить красивый скирд.
3. Плохое сено. Юмористическая песня о сенокосе. Косарь работает пятью косами и складывает такие высокие стога, что их видно из Курляндии, но сено не годится в корм скоту.
4. Кушанья съедены. Кушанья съедены, а у косаря и не спросили, умеет ли он сено косить.
5. Берите жену с работы. Сестра учит брата, чтобы при выборе жены он узнал, хорошо ли она косит и сгребает сено.